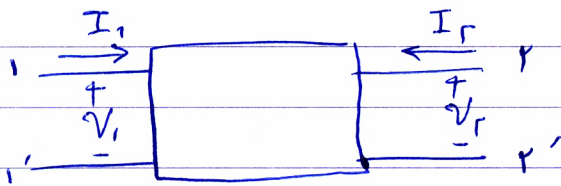

"به نام خدا"

الکترونیک - استاد جعفری - جلسه ۲

همچنین عنصر دو دهنه ای مانند ترانزیستور را در نظر بگیرید. اگر این عنصر Q معین از نظر dc داشته باشد (تحلیل dc) چنانچه یک سیگنال متغیر ac بر آن اضافه شود به طوری که تغییرات کوچکی در نقاط ایجاد کند، می توان در تحلیل ac این عنصر دو دهنه ای را خطی کرد و آنرا ac را انجام داد. بر این مدل تحلیل سیگنال کوچک دارد.

در یک عنصر دو دهنه خطی مطابق شکل زیر ۴ کمیت I_1, V_1 و I_2, V_2 را می توان در نظر گرفت و ۲ تایی آنها را به صورت خطی از ۲ تایی دیگر نوشت:

$$\begin{cases} V_1 = h_{11} I_1 + h_{12} V_2 \\ I_2 = h_{21} I_1 + h_{22} V_2 \end{cases}$$

مثلاً اگر V_2 را بر حسب I_1 و V_1 بیان کنیم، ضرایب را پارامترهای هایبرید می نامیم.

پارامترهای h به صورت روابط زیر تعریف می شود:

قاوت ورودی $h_{11} = \left. \frac{V_1}{I_1} \right|_{V_2=0} = h_i (\Omega)$

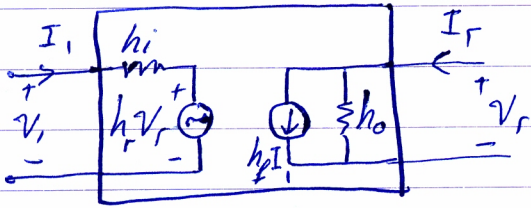
درجه تقویت ولتاژ معکوس $h_{12} = \left. \frac{V_1}{V_2} \right|_{I_1=0} = h_r (-)$

درجه تقویت جریان مستقیم $h_{21} = \left. \frac{I_2}{I_1} \right|_{V_2=0} = h_f (-)$

هدایت خروجی $h_{22} = \left. \frac{I_2}{V_2} \right|_{I_1=0} = h_o (S)$

$$\Rightarrow H = \begin{bmatrix} h_i & h_r \\ h_f & h_o \end{bmatrix}$$

لذا می‌توان مدار معادل زیر را که با آن مدار معادل هایبرید گونه برای آن در نظر گرفت:

پارامترهای هایبرید ترانزیستور: از آنجا که ترانزیستور BJT دارای تقویت کننده، سه شکل بندی CC, CE و CB را می‌تواند داشته باشد، لذا مدار معادل هایبرید سیگنال کوچک آن دارای سه نوع پارامتر می‌باشد که با اندیس e, c و b به صورت زیر نشان داده می‌شود.

$$\begin{bmatrix} h_{ic} & h_{rc} \\ h_{fc} & h_{oc} \end{bmatrix} \leftarrow CC$$

$$\begin{bmatrix} h_{ie} & h_{re} \\ h_{fe} & h_{oe} \end{bmatrix} \leftarrow CE$$

$$\begin{bmatrix} h_{ib} & h_{rb} \\ h_{fb} & h_{ob} \end{bmatrix} \leftarrow CB$$

بر عنوان مثال در مورد CE (Common E) پارامترهای زیر تعریف می‌شود:

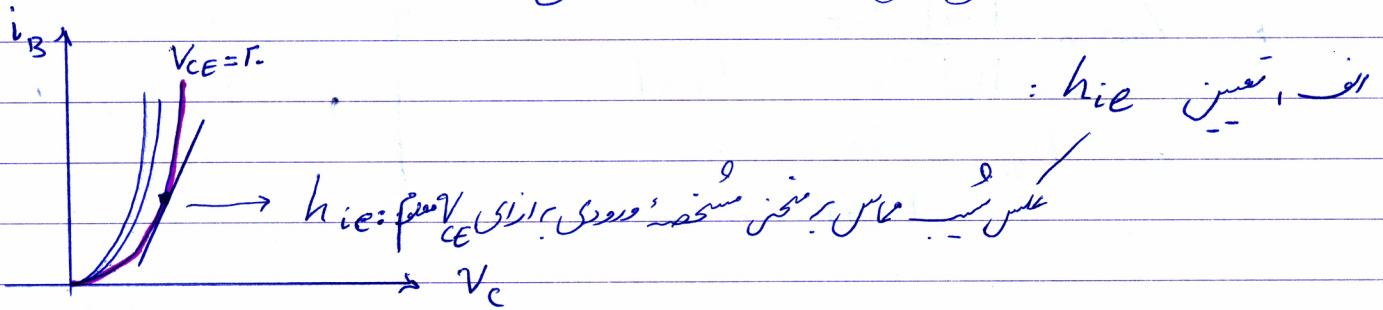
$$h_{ie} = \frac{\partial V_i}{\partial I_i} = \frac{\partial V_{BE}}{\partial i_B} \approx \frac{\Delta V_{BE}}{\Delta i_B} \Big|_{V_{CE} = \text{ثابت}}$$

$$h_{re} = \frac{\partial V_i}{\partial V_r} = \frac{\partial V_{BE}}{\partial V_{CE}} \approx \frac{\Delta V_{BE}}{\Delta V_{CE}} \Big|_{i_B = \text{ثابت}}$$

$$h_{fe} = \frac{\partial I_r}{\partial I_i} = \frac{\partial i_c}{\partial i_B} \approx \frac{\Delta i_c}{\Delta i_B} \Big|_{V_{CE} = \text{ثابت}}$$

$$h_{oe} = \frac{\partial I_r}{\partial V_r} = \frac{\partial i_c}{\partial V_{CE}} \approx \frac{\Delta i_c}{\Delta V_{CE}} \Big|_{i_B = \text{ثابت}}$$

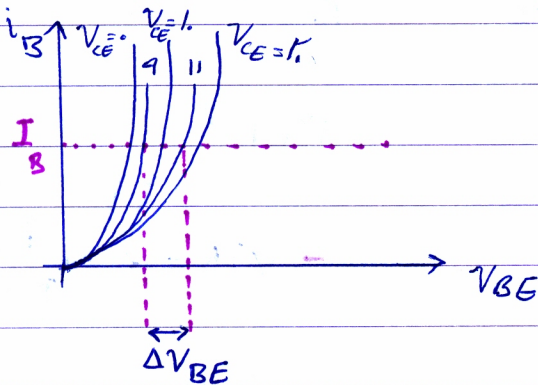
تعیین پارامتری h برای ترانزیستور: برای این کار باید از منحنی های مشخصه های ورودی و خروجی ترانزیستور استفاده کرد. به عنوان مثال در حالت CE مرقال گفت:

$$h_{ie} = \frac{r_{q \text{ mV}}}{I_B} = \frac{r_q}{\frac{I_C}{\beta}} = \frac{r_q \beta}{I_C}$$

و به طور تقریبی برابر است با:

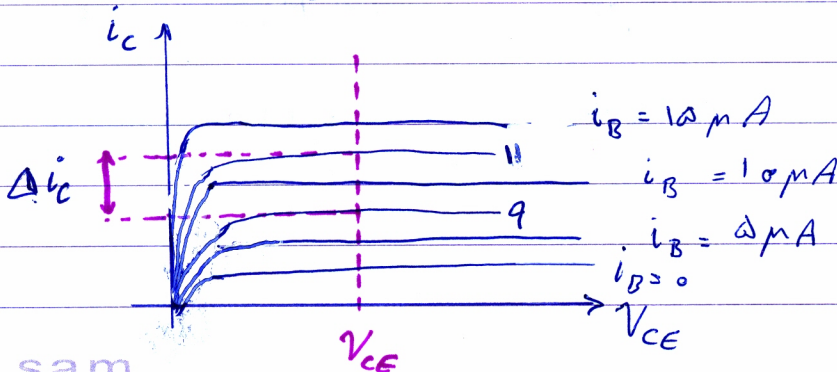
که به طور معمول h_{ie} حدوداً ۱ اهم است.

$$h_{re} \approx \frac{\Delta V_{BE}}{\Delta V_{CE}} \Big|_{i_B = \text{ثابت}}$$

و به طور تقریبی: $h_{re} \approx 0$

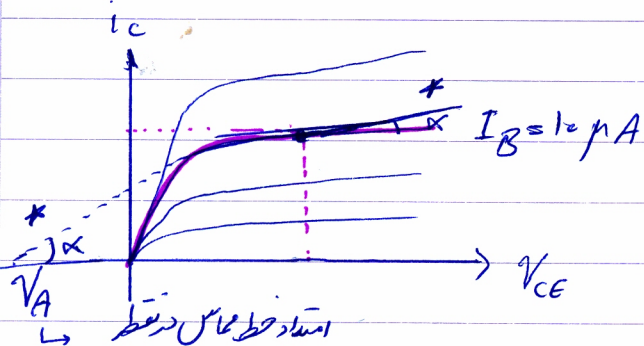
ج، تعیین h_{fe} :

$$h_{fe} = \frac{\Delta i_c}{\Delta i_B} \Big|_{V_{CE} = \text{ثابت}}$$

و به طور تقریبی: $h_{fe} \approx \beta$

د. تعیین h_{oe} :

h_{oe} : $\Rightarrow$ سبب حاصل بر بخش مسطح خروجی دارای I_B مشخص

د. به طور تقریبی: ① $h_{oe} \approx 0$

② $\left. \begin{array}{l} \text{نکته: خیلی ضعیف!} \end{array} \right\} \rightarrow$

$$\begin{aligned} * \quad \tan x &= \frac{I_C}{|V_A| + V_{CE}} \approx \frac{I_C}{|V_A|} \\ \Rightarrow h_{oe} &= \frac{I_C}{|V_A|} \end{aligned}$$

* محل تقاطع خطوط در مشخصه‌های خروجی با محور افقی، ولتاژی به نام V_A به ما می‌دهد.
جدول زیر مقادیر نمونه برای پارامترهای h یک ترانزیستور را به ما ارائه می‌دهد.

پارامتر	CE	CC	CB
h_i	$1 k\Omega$	$1 k\Omega$	$h_{ib} = \frac{r_e}{\beta} = \frac{r_e}{\beta + 1}$
h_r	2.5×10^{-4}	≈ 1	3×10^{-4}
h_f	≈ 1	≈ 1	$\approx 0.99 = \alpha = \frac{\beta}{\beta + 1}$
h_o	$20 \mu S$	$20 \mu S$	$10 \mu S$
$1/h_o$	$50 k\Omega$	$50 k\Omega$	$100 k\Omega$